

V-ați întrebat vreodată cât costă fericirea?

Fericirea, un concept atât de simplu și totuși atât de complex, este adesea înțeleasă și apreciată de noi abia după ce am trecut prin multe experiențe de viață. Într-o lume în care materialismul și goana după succes sunt predominante, este foarte ușor să alunecăm pe panta iluziilor și să facem confuzii, încercând să-i punem un preț și astfel ajungem să pierdem adevărata esență a fericirii.

Deseori trebuie să trăim o jumătate de viață ca să realizăm că nu-i nimic mai important pe lume decât sănătatea și iubirea, cele mai mari comori care te fac cu adevărat bogat. Alergăm după bunuri materiale care în final nu ne aduc fericirea, ne creează un confort într-adevăr dar nu fericire. Să nu confundăm confortul cu fericirea. Vom întâlni oameni care trăiesc în confort deplin, în palate luxoase și care sunt extrem de nefericiți, iar la polul opus, familii numeroase care trăiesc într-o căsuță mică și unde fericirea le dansează în suflet.

În tinerețe, suntem mânați de ambiție și curaj, avem putere și energie, luptăm ca să acumulăm cât mai mult crezând că odată cu acestea vom acumula și fericirea. Căutăm fericirea în obiecte, ne amăgim crezând că obținându-le vom fi fericiți ca să realizăm mai apoi că fericirea adevărată se află de fapt în sufletele cu care interacționăm, în oamenii care ne dau și cărora le dăm iubire, în lucrurile simple, în gesturile făcute din inimă, în natura care ne încântă ciclic cu splendorile sale, în zâmbetul razelor de soare care ne mângâie diminețile, în cuvintele frumoase și încurajările pe care le primim.

De fapt, ne trebuie atât de puțin ca să fim fericiți... dar, deseori aflăm toate acestea doar după ce-am alergat în maratonul vieții. Această descoperire vine adesea odată cu maturitatea, când începem să vedem viața printr-o lentilă mai clară, eliberată de iluziile tinereții. Atunci începem să apreciem micile bucurii ale vieții, să valorificăm momentele de liniște și să recunoaștem valoarea relațiilor autentice.

Fericirea nu se găsește în lucruri materiale, ci în experiențele care ne hrănesc sufletul, în râsul copiilor, în îmbrățișările celor dragi, în liniștea unei seri petrecute în natură. Găsim fericirea în acele momente de conexiune profundă cu ceilalți, când simțim că suntem înțeleși și acceptați pentru ceea ce suntem cu adevărat. Dar fericirea adevărată nu vine singură, nu este garantată în mod automat, ea vine atunci când o cauți, când o inviți în viața și în inima ta, atunci când ai suficientă înțelepciune ca să știi să o primești și să o păstrezi.

În căutarea noastră de a înțelege fericirea, este necesar să ne întoarcem la noi înșine, să ne explorăm gândurile, dorințele și nevoile reale, să ne întrebăm ce ne creează cu adevărat sentimentele de mulțumire și bucurie. Suntem diferiți, pentru unii fericirea poate însemna o familie cu copii și nepoți, în

AVRAM IANCU - 200!

Nr.8(48/august 2024)

timp ce pentru alții poate însemna conexiunea cu divinitatea, redobândirea sănătății sau împlinirea prin creație, prin a dăruii celorlalți, etc. Calea către fericire nu este întotdeauna aceeași iar fericirea în sine nu este un punct terminus, ci un proces continuu de descoperire și redescoperire, de adaptare la valurile vieții și de găsire a echilibrului, căci fericirea este esențială pentru bunăstarea sufletului.

Deci, un portofel plin îți poate crea confort, dar nu trebuie să căutăm fericirea prin magazine, căci ea nu se poate cumpăra pe bani. Iluzia fericirii create prin bunuri materiale durează uneori chiar mai puțin decât durata de viață a obiectului cumpărat. Fericirea adevărată se măsoară în iubirea pe care o primim și o dăruim celorlalți, se găsește în sentimentele reale, în simplitatea vieții și în profunzimea relațiilor de prietenie. Odată ce realizăm acest lucru, vom începe să trăim o viață mai autentică și mai plină de sens, găsind fericirea în fiecare zi și în fiecare moment al existenței noastre, pe drumul între inimă și suflet.

Mihaela C DEAK
Montreal, Canada
iulie 2024